

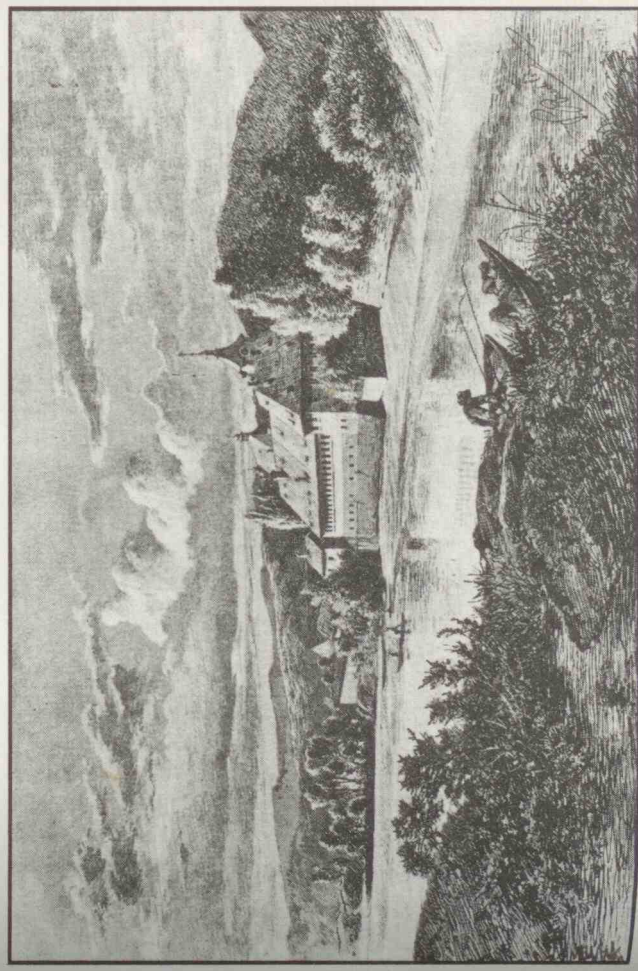
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

5. 1992

ROČNÍK VIII

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

SLOVO MÁ :

paní DAGMAR DOLEŽALOVÁ

Rozsah investiční činnosti v obci v letošním roce

Na zasedání obecního zastupitelstva dne 8.4.1992 byl schválen rozpočet na letošní rok. Z něho vyplývá, že na rozestavěné akce letos vynaložíme 1,400,000,- Kčs, na nově zahajované akce 705,000,- Kčs a na stavby ve školství 376,000,- Kčs. Toto rozdělení je pro nás závazné, protože jsme obdrželi od okresního úřadu finanční prostředky formou účelových dotací. To znamená, že mohou být vynaloženy pouze na ten účel, ke kterému byly určeny! V případě, že by se prokázalo jiné využití, museli bychom prostředky vrátit do státního rozpočtu a navíc bychom platili státu penále. Z toho vyplývá, že jsme nuceni pokračovat na stavbách, které jsou zahájeny a nedokončeny. Jsou to stavby kanalizace (III. a V.) na Brunšově v ul. K tenisu a Lesní. Dále pak budou dokončeny úpravy vozovek poškozených II., IV., V. a VI. stavbou kanalizace v ulicích Fügnerova, Lomená, Na chmelnici a 5. května.

Pro zlepšení našeho životního prostředí je nezbytné dosáhnout zásadní změny ve způsobu vytápění obytných a průmyslových objektů v naší obci. Současný stav, kdy většina objektů je vytápěna nekvalitním hnědým uhlím, způsobuje, že v zimních měsících se u nás nedá dýchat. Jednou z možností je zavedení plynu. Proto, abychom se mohli vážně touto otázkou zabývat, je nezbytné zjistit množství plynu, které se musí do obce přivést. Z toho důvodu vám obecní úřad zaslal "Průzkumový dotazník" ve kterém vyjádříte, zda máte zájem o zavedení plynu do vašeho domu či provozovny. Oč vás žádá, abyste dotazník urychleně vyplnili a vrátili zpět. Výsledky ankety pak budou sloužit jako podklad pro jednání o případné plynofikaci naší obce.

Dagmar Doležalová
starostka obce Dobřichovice

Rozhovor

Na shromáždění 8.4.1992 byli představeni členové obecního zastupitelstva Karlíka. Požádali jsme při této příležitosti o rozhovor starostu obce Karlík pana Antonína Sobotku.

K: Můžete čtenářům Kukátka představit sebe a ostatní členy karlického obecního zastupitelstva?

S: Nejsem zvyklý dávat rozhovory novinám, takže jste mne trochu zaskočili; celý život jsem zvyklý na to, že za mne hovoří spíše moje práce, než slova. A této zásady se chci držet i nadále. Je mi 62 let, dlouhá léta jsem pracoval jako řidič autobusu a nyní jsem v penzi. Všechno svůj čas tedy věnuji naší nové obci. Jsem rád, že oporu pro svou práci na obci nalézám i v rodině. Ve volbách do obecního zastupitelstva jsem kandidoval za ODS. V Karlíce jsem se narodil a prožil většinu svého života, takže k naší obci mám nejen velmi úzký vztah, ale myslím, že dobře znám lidi i problémy, které mají, a oni zase vědí všechno o mně. Podobné je to i u ostatních členů našeho nového obecního zastupitelstva. Všichni víme, že naši spoluobčané nás zvolili proto, abychom spolu s nimi udělali z Karlíka obec, kde se nejen budeme cítit doma, ale kde se budeme všichni společně snažit o to, aby tento domov byl stále hezčí a pro nás i naše hosty - chataře čistší a zdravější.

V našem obecním zastupitelstvu jsou zastoupeny všechny věkové skupiny obyvatel obce. Seniory zastupují já a pan Kustoš, střední generaci paní Fišerová a pánové Havlena, Cícvárek a Růžička a národy mladých prosazují a hájí paní Tůmová a pan Tláškal. Naši oporou i rádci jsou všichni obyvatelé obce, z nichž více než dvacet aktivně pracuje v různých komisích při OZ. Práce komisí je otevřena pro všechny občany, a tak se zdárně rozrůstají nejen organizačně, ale především svou činností ve prospěch občanů.

K: S jakými představami jste se ujímal úřadu? Do jaké míry jste je pak musel měnit?

S: Nemí žádným tajemstvím, že o samostatný Karlík se snažili už naši otcové ve třicátých letech. My jsme v podstatě navázali na jejich záměry a plány, které jsme samozřejmě upravili podle současných potřeb Karlíka. Radili jsme se více než rok se všemi občany, shromažďovali jsme jejich názory, náměty a připomínky a teprve pak jsme začali připravovat náš první program. Moje představy o funkci starosty Karlíka tedy vycházely a stále se opírají o to, co chtějí naši občané. O jejich zkušenosti, požadavky a o to, co jsou či nejsou schopni pro obec udělat. Nechtěl jsem nikdy zázraky nebo veliké zlomy, ale vytrvalou, pravidelnou a poctivou práci všech pro to, aby nám všem bylo jednou v Karlíce dobře a byli jsme právem hrdí na to, že máme hezkou a spofádanou obec. Těžko hodnotit jakékoliv výsledky za dva měsíce, ale jsem přesvědčen o tom,

že nejen mně, ale nám všem donromady se to, co jsme si předesvzali, daří zvolna, ale jistě naplňovat. Svě názory a plány tedy neměníme a měnit nechceme. To, jak se bude obec nyní vyvíjet - to záleží a bude záležet vždy a především na všech jejích obyvatelech.

K: Jaké jsou Vaše nejbližší plány?

S: Nejbližší plány se už vlastně stávají realitou. Za prvé jsme chtěli zahájit provoz obecního úřadu a vybavit ho alespoň částečně tak, aby sloužil potřebám občanů v co nejkratší době. Obecní úřad funguje a všechny potřebné základní funkce pro obec už plní. Jeho činnost je založena především na dobrovolné a bezplatné práci našich lidí, z nichž mnozí darovali úřadu do začátku i nábytek, kancelářské potřeby a hlavně hodně práce. Velkou zásluhu na tom, že se nám práce daří, má i místní dobrovolný hasičský sbor, s nímž se dělíme o budovu zbrojnice, která je současně i obecním úřadem. Dalším důležitým úkolem, na němž usilovně pracujeme, je pokračování ve výstavbě kanalizace. V letošním roce bychom chtěli postavit další větev a připravit ookanalizování i části obce za hrbitoven. Zde se samozřejmě chceme opírat o úzkou spolupráci s Dobřichovicemi právě tak jako při rozšiřování našeho hrbitova. Jak víte, současný Karlický hrbitov už je plný a není kde pohřbívat. Začali jsme tedy už dobrovolnými pracovními směňami občanů připravovat jeho rozšíření o urnové hroby a rozptylovou loučku. Tady by nám hodně mohli pomoci i občané Dobřichovic, Letů, Mořinky a Vonoklas, kteří Karlický hrbitov rovněž užívají. Další problém, který chceme ještě letos vyřešit, je dostatek nezávadné vody pro děti. Připravujeme spolu s naším Hasičským sborem vyčištění a čerpací zkoušky naší veřejné studny, kde bývala voda vhodná i pro kojenky. Samozřejmě, že pokud se nám podaří její nezávadnost obnovit, bude k dispozici nejen Karlíku, ale i pro děti z Dobřichovic, Letů a dalších obcí, a to zdarma. Nu, a pokud jde o budoucnost, chceme vyřešit laciné a kvalitní odstraňování domovních a zahradních odpadů, perspektivně připravit vodovod, který by sloužil rovněž nejen nám, ale i Dobřichovicům a Letům, a v dalším budoucnosti plynofikaci obce.

K: Většina starostů zehrá na nedostatek financí. Jak jste na tom po této stránce u vás v Karlíku a jaký vliv bude mít stav Karlické pokladny na uskutečňování výše uvedených plánů?

S: Finance jsou bolavým místem nejen obcí, ale nás všech. Karlík začíná od nuly. Jsme si toho vědomi a našim spoluobčanům jsme neslibovali a neslibujeme nic než tvrdou práci a nutnost, aby každý něco udělal pro obec zadarmo. Obecní zastupitelstvo jde

v této věci příkladem. Nakáceli jsme si se souhlasem lesní správy sami dřevo na plot kolem obecního úřadu a hřbitova, pracujeme zdarma na vyčištění místa pro rozšíření hřbitova, hasiči se chystají vyčistit nádržky v potoce a jeho břehy a naši mladí se chystají na úpravy hřiště v lomu.

Podporujeme rozvoj samostatného podnikání v obci, protože jsme si vědomi, že prosperující podnikatelé budou platit daně a čím lépe budou prosperovat, tím se bude více plnit i obecní pokladna. No, a stav obecní pokladny bude samozřejmě mít rozhodující vliv na to, co budeme schopni dělat pro naše občany. Takže to je kruh, My občanům a občané obci.

K: Karlík i Dobřichovice jsou nyní samostatnými obcemi. Prostor, v němž leží, se ale nezměnil. Zůstalo jistě mnoho společných problémů, které z nich je podle Vašeho názoru potřeba řešit nej-dříve? Jak přitom hodláte spolupracovat s Dobřichovicemi?

S: Karlík a Dobřichovice jsou nyní samostatnými obcemi. Do konce roku mají být do map zaneseny katastrální hranice. Pokud jde o nás, už od počátku jsme říkali a držíme se toho i pro budoucnost: chceme, aby nás tato katastrální hranice nedělila, společně se radili o svých si pomáhali, navzájem se doplňovali, společně se radili o svých problémech a podporovali se všude, kde to bude možné. To platí nejen pro naši spolupráci s Dobřichovicemi, ale také s Lety, Mořinkou, Vonoklasy a všemi ostatními, s nimiž žijeme a budeme žít v sousedství. Pokud je mi známo, tak řada obcí vyvíjí úsilí o vytvoření jakéhosi sdružení obcí v povodí Berounky, které by si navzájem pomáhaly. Je mnoho věcí, které musíme společně vyřešit, protože síly jedné obce na ně nikdy stačit nebudou. Je to především ochrana životního prostředí, ale také zdravotní zabezpečení, bezpečnost lidí a majetku, ochrana půdního fondu a řada dalších věcí. To vše chceme řešit společně. A co první? Myslím, že teď je to především kanalizace, odvoz odpadků, skládka a v blízké budoucnosti dostatek zdravé pitné vody. To jsou věci, které dokážeme jediné společně. A to není názor jenom můj, ale většiny obyvatel Karlíka.

K: Děkujeme Vám za rozhovor a přežeme Vám, aby se všechny představy, o nichž jsme zde mluvili, staly brzy skutečností. Věříme, že se s Vámi budou čtenáři na stránkách Kukátka setkávat častěji.

Připravil J.M.

Jak jsme hospodařili v roce 1991 a výhled do letošního roku -
Obecní zastupitelstvo se na své schůzi dne 8. dubna zabývalo hospodařením obce v loňském roce. Členové OZ obdrželi předem písemné podklady a následná diskuse se vedla ke konkrétním číslům. Zastupitelstvo rovněž projednálo písemné stanovisko dr.Hornýcha, který se omluvil.

Největším výdajem obce zůstává i nadále provoz škol a školních jídelen (přes 1,7 mil.Kčs). Dále jsme ještě hodně peněz utratili za osvětlení obce (222 tis.Kčs), i když jsme s ním stále nespokojeni, a za úpravy naší "černé" skládky a příspěvek na provoz řevnické skládky (150 tis.Kčs). Hasiči utratili 66 tis, a provoz obecního úřadu včetně otopu, elektřiny a všech mezdů nás stál 488 tisíc korun. Na sociální záležitosti dala obec 133 tis. Kčs (převážně ve formě příspěvku pro sociálně slabé, pro rodiny s dětmi a pro důchodce). V oblasti kultury jsme utratili 115 tis. Kčs (byl to příspěvek pro osvětlovou besedu, na provoz obecní knihovny a zaplatili jsme již opravu sousoší Kalvarie na křižovatce silnice do Karlíka).

Investiční akce v Dobřichovicích nás loni stály více než 2,5 mil. Kčs. Hlavním výdajem byla rekonstrukce ulice Na vyhlídce - 1,3 mil. Kčs, na kterou ale téměř 90 % přispěl Chemopetrol formou tzv. sdružených prostředků. Z ostatních akcí musím jmenovat výstavbu kanalizace v několika menších ulicích, zprovoznění čerpací stanice u mošterny, výstavbu trafostanice u sokolovny, opravy v mateřské a zvláštní škole a nakonec jsme zaplatili zálohu na vydláždění Vítovy ulice a části ulice 5. května.

Důležité je, že hospodaření obce skončilo přebytkem 2,26 mil. Kčs. O tuto částku se podělíme s Karlíkem a náš podíl, který bude podle počtu obyvatel asi 92 %, přivedeme do rezervního fondu. V loňském roce jsme poprvé získali finanční prostředky i z netradičních zdrojů: v říjnu jsme přivedli část volných finančních prostředků na tzv. bankovní certifikáty a za pět měsíců jsme získali na úrocích téměř 65 tisíc korun.

Čtenář se nyní asi ptá, odkud jsme všechny tyto peníze vzali. Vlastní příjem obce z daní a poplatků byl loni 1,3 mil. Kčs, největší část byla daň z příjmu našich podnikatelů, daň domovní, daň zemědělská a místní poplatky včetně poplatku z alkoholických nápojů a cigaret prodávaných v restauracích. Z okresního úřadu jsme obdrželi

bez šesti tisíc 4 mil. Kčs, ze sružených prostředků jsme čerpali 2,1 mil. Kčs. Zbytek byly účelové dotace z okresu a další drobné příjmy obce.

Jak to bude vypadat v roce letošním? I když od roku 1992 se má zcela zásadně změnit daňová soustava, udržuje si okresní úřad i nadále kontrolu nad hospodařením obcí tím, že snad ještě posílil systém dotací a rozepisuje je více účelově, tj. předepisuje nám, za co máme peníze utratit. Tak jsme dostali peníze na rozestavěné ekologické stavby, na nově zahajované ekologické stavby, přesnou částku na stavby pro školství, dotaci na důchodce (200 Kčs na jednoho), na školní děti (3.500,- na dítě), atd. Svobodně hospodařit můžeme jen se svými vlastními příjmy z daní a poplatků a s dotací na každého obyvatele Dobřichovic, což jsou dohromady necelé 2 mil. Kčs. Sestavit rozpočet proto není jednoduchá záležitost. Plánujeme tedy následující výdaje:

do školství: 2,2 mil. Kčs

na kulturu: 100 tis. Kčs

na sociální záležitosti: 150 tis. Kčs

na bytové záležitosti: 400 tis. Kčs (obec nyní spravuje byty po býv.

OPBH Praha-západ)

na osvětlení obce: 270 tis. Kčs

na výstavbu kanalizace: 1,3 mil. Kčs

na opravy a rekonstrukci vozovek: 1,5 mil. Kčs

na provoz obecního úřadu: 590 tis. Kčs

na obecní policii a ostrahu obce: 160 tis. Kčs

na hasiče: 73 tis. Kčs

Obec přispěje na odstraňování odpadu svých občanů 150 tis. Kčs. Celkový rozpočet obce je vyrovnán a plánované příjmy očekáváme ve výši 7 mil. Kčs. Proto jsme i rozpočtované částky omezili na 7 mil. Kčs.

V nových podmínkách se všichni učíme hospodařit. Občané i obec. Nechceme utráčet peníze jen proto, že nám je někdo přidělil. Chceme s nimi hospodařit, ale i podnikat, aby se nám pokud možno i rozmnožily. K tomu je ale potřeba spolupráce všech, aby z obecní pokladny nebylo nutné platit zbytečné výdaje na rozbité lampy, vytrhané značky, zničené lavice ve škole, atd., ale mohli jsme investovat do ekologie, do úpravy vozovek, výsadby stromků a dalších, které vylepší a zkrášlí naši obec.

Dr. V. Kratochvíl

předseda finanční komise

Jak volič o diskusí přišel

Přišel o ni také tím, že nepřišel, ale o tom později ...

Zasedání bylo veřejné spíš protože se konalo ve veřejné místnosti než proto, že by na něm byla přítomna veřejnost. Ne že by přítomna být nemohla, samozřejmě mohla a byla i pozvána, ale tak už to tedy poslední dobou chodí. Dokonce i osvědčení matadoři obecních polemik a disputací již dali přednost alternativnímu programu, takže počet občanů v podstatě nedosáhl ani počtu zastupitelů (a to byli ještě konšelé o dva členy oslabeni). Někdo říká, že je to v podstatě v pořádku, že začal konečně fungovat ten správný mechanismus zastupitelské demokracie, jini jsou z toho smutní. V pořádku. Vznikají otázky a každý si na ně hledá odpověď podle svého. Kdosi použil zajímavé paralely s fotbalovým fandou, který se rozhoduje, zda jít na zápas nebo si o něm zítra přečíst v novinách. Zjistil, že v této chvíli zřejmě výsledek stejně moc ovlivnit nemůže. Šetří tedy vzácný čas a nikam nejde. Pokud má zájem, přečte si referát (tedy v našem případě vyvěšený zápis, který mu základní informací podá, i když někdy velmi stručnou a místy zkratkovitou). Šel by jen tehdy, pokud by:

a) měl naději, že uvidí nějakou zajímavou podivanou

b) měl pocit, že svou přítomností může cosi ovlivnit

/Bod a) předpokládá, že by za zajímavou považoval mimo jiné i drobnou a mravenčí práci OZ na běžných a všedních problémech. Bod b) předpokládá, že cosi ovlivnit chce./

Shrnuto a promítnuto do reality: občané, voliči, lidé na zasedání OZ skoro nechodí. V nejobecnější rovině (aniž bychom přičítali dále pitváli) lze snad napsat, že jedním z důvodů je, že se možná domnívají, že nemají proč. A jak to teď souvisí s tou diskusí, o kterou volič přišel? Vezmeme-li člověku poslední možnost (kromě voleb, samozřejmě), jak říci své slovo do správy svých věcí veřejných, diskusí a vzájemně oboustranně inspiroující dialog, riskujeme, že to občan prostě vzdá, zabalí, stáhne se do ulity. Možná se to už stalo. Chtěl bych to dokumentovat na jednom příkladu. (Možná si jen cosi namalovám a konstruuji, sám bych si spíš přál, aby se jednalo jen o náhodu, abych se v obecní rovině mýlil. Pokud se skutečně mýlím, prosím, dejte mi vědět.)

Vyúčtování obecního hospodaření a návrh nového rozpočtu jsou v určené lhůtě vyvěšovány, aby měli občané možnost se s nimi sezná-

mit a eventuálně se k nim i vyjádřit písemně nebo ústně na veřejném zasedání OZ. Při onom veřejném projednávání na zasedání OZ však žádná písemná připomínka občanů zmíněna nebyla. Zřejmé nikdo nic písemně nepřipomněl. V pořádku. Ale proč se po diskusi členů OZ nikdo nezeptal na připomínky občanů? Na tuto diskusi zřejmě nikdo v té chvíli vůbec nevzpomněl. Pravda, ono bylo občanů v sále tak málo, že to mohlo i vypadat, že tam vlastně ani nejsou. Takže si to trochu zavínili sami. Vyklidili pole a přestalo se s nimi počítat. Stejně tak v dalším průběhu jednání i po jeho skončení po diskusi občanů nikdo ani nevzdechl (nebo se mýlím?). Ba co víc: ti dva zbylí občané jen pokrčili rameny a jinak taky nic. Vzali jsme asi už jako fakt, že jsme byli pouhými diváky, že, pane kolego... Ale nejen my. I ve vlastní diskusi členů OZ o jednotlivých položkách návrhu rozpočtu nikdo z předkladatelů návrhu nedokázal dát uspokojivou a kvalifikovanou odpověď na dotaz, proč je u jedné z položek navrhována částka cca o 220 000 korun vyšší než loni. Možná nikdo z navrhovatelů ani nepřekládal, že by se taková věc mohla stát předmětem dotazu. Tazatelé tím ani tak moc z míry vyvedeni nebyli.

Někde na počátku, ve volební kampani, jsme byli vyzýváni: "Buďme tady doma!" a "Každý pro svou obec!" A taky se říkalo o škole demokracie apod. V žádném případě nechci zpochybňovat principy zastupitelské demokracie. Domnívám se ale, že tehdy šlo o něco takového jako probudit v lidech znovu zájem o správu jejich věci veřejných a taktéž pocit solidární odpovědnosti za správu a stav obce. A o navázání křehkého pouta vzájemné důvěry. To všechno se samozřejmě velice snadno řekne. Jde asi o určité proporce. Jistě by bylo absurdní, aby občané mluvili vždy a do všeho. Důležitý mi ale připadá právě ten pocit solidární odpovědnosti a spolupatříčnosti.

Nechtěl bych, aby to teď vypadalo, jako že je konec demokracie, že nám "oni" vzali diskusi. Kdybychom se o slovo přihlásili, jistě by nám bylo uděleno. Nebrali jsme se ale o ně a v dané chvíli naše slovo jako slovo občanů zřejmě pro členy OZ nebylo důležité. Ještě jedna námitka: samozřejmě se již řada věcí pro zlepšení komunikace s občany udělala. A koneckonců i Kukátko by mohlo informovat lépe a zajímavěji. V pořádku. Chtěl jsem jenom upozornit na určitá rizika. Pořád mi tu totiž něco nenraje. Jak to je vlastně s oněmi výše zmíněnými předvolebními hesly? A platí ono úvodní srovnání s fotbalovým zápasem? Je to jenom podiváná, nebo jde o trochu víc?

J. Matl

Nepřehlédněte

Odvoz ocmovního odpadu bude od 4.5.1992 prováděn pouze z popelnice označených svozovou kartou. Karty si mohou občané zakoupit na OÚ každé úterý od 13 do 16 hodin a ve čtvrtek od 13 do 18 hodin.

Obecní úřad vypsál dne 16.4.1992 výběrové řízení na provedení rekonstrukce sociálního zařízení ve zvláštní škole. Současně hledá pro tuto stavbu stavební dozor. Zájemci nechť se hlásí na OÚ. Uzávěrka řízení bude 16.5.1992.

Rodí se fond na ochranu dobřichovických kulturních památek Památkový fond Dobřichovic zahrnuje jen podle Ústředního seznamu kulturních památek České republiky 14 položek, další 4 objekty jsou v katastru Karlíka. Ochranu a péči vyžadují samozřejmě nejen památky zatím zapsané do státního seznamu. Péče o ně nemůže být jen věcí orgánů státní památkové péče a vyšších orgánů státní správy. Průtahy s novelizací, resp. schválením nového zákona o památkové péči vytvořily kolem otázek přímé právní zodpovědnosti jistý chaos, napjatá rozpočtová bilance obcí situaci ještě komplikuje. Nic to ale nemění na zodpovědnosti obcí za osud památek na jejich území, ať již bude

konečná právní úprava jakákoliv.

Stav dobřichovických památek odpovídá desítkám let naprosté lhostejnosti. Naštěstí se objevují nepřehlédnutelné známky obratu: Obecní úřad se začal systematicky ochranou památek zabývat, prvním hmatatelným výsledkem je probíhající restaurace cenného barokního sousoší Kalvárie na křižovatce u Staré pošty, nechybí ani přírozená občanská iniciativa. Obecní rozpočet ovšem dnes není schopen pokrýt náklady na další naléhavé restaurátorské a rekonstrukční akce. Nádějně řešení přichází z kulturní a školácké komise: Obec založí speciální účet, určený na financování restaurátorských prací v Dobřichovicích, na něž budou ukládány prostředky z darů a veřejných sbírek.

Probíhají jednání s potenciálními sponzory. Společnost Dobřichovice uspořádala o velikonočních svátcích dva kulturní pořady, jejichž návštěvníci již formou dobrovolného vstupného přispěli do vznikajícího fondu. Iniciativa Společnosti, neomezená samozřejmě jen na uvedený počátek sbírky, jistě nezůstane osamocena.

Nejnaléhavější je oprava vandalsky poškozené plastiky sv. Jana Nepomuckého u zámku, cenného barokního díla z r. 1729, zapsaného

v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod č. 22226/7. Návrh na restaurování, vypracovaný Památkovým ústavem středních Čech v Praze 27.12.1991, předpokládá osazení uražené hlavy terakotové plastiky sv. Jana Nepomuckého, našťastí zachráněné zásluhou pozorného ministranta kaple sv. Judy Tadeáše a uchovávaná na farním úřadě, a drobných doplňků, očištění plastiky a reliéfu a celkovou konzervaci. Náklady, jejichž výši upřesní až posudek restaurátora, odhaduje památkový úřad přibližně na 5 - 15 000 Kčs.

V příštím čísle Kukátka již s největší pravděpodobností přinese číslo účtu vznikajícího fondu, podrobné údaje o jeho správě a, jak pevně věříme, také náměty a informace o aktivitách na podporu této myšlenky.

A.Š. a L.P.

x x x x x

Výpis z rejstříku Ústředního seznamu kulturních památek ČR

D o b ř i c h o v i c e 0 2 7 8 1 . . .

22226 Areál zámku: 22226/1 zámek čp.1, 22226/2 kaple, 22226/3 domek čp. 434, 22226/4 východní brána, 22226/5 západní brána s úsekem zdi, 22226/6 ohradní zeď, 22226/7 socha sv.Jana Nepomuckého, 22226/8 socha Immaculata, 22226/9 zahrada

22229 sousoší Kalvárie

22228 areál vily čp. 143: 22228/1 vila, 22228/2 zahrada, 22228/3 plot

22230 areál kostela sv.Martina: 22230/1 kostel, 22230/2 hrob,

22230/3 márnice, 22230/4 ohradní zeď

Společnost Dobřichovice Vás i letos zve na jarní OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK. V pátek 8.května budeme čistit studánku pod Hviždíncem a upravovat její okolí. Ke studánce se vypravíme v 9.00 od Chemo-petrolu Litvínov.

x x x x x

O krajinných a přírodních hodnotách okolí Dobřichovic, ale také o velikých povodních a mnohém dalším se můžete dozvědět, přijmete-li 30. května pozvání Společnosti Dobřichovice na sobotní procházku.

O podrobnostech Vás bude informovat vývěska Společnosti Dobřichovice před obchodním domem.

Kam se bližíme, nebo kam se vzdalujeme?

"Zákon 309/1991 Sb. také pro provozovatele malých zdrojů znečištění ..." etc. (Kukátko 4/92) stanoví, že poplatky budou platit uživatelé etážových a ústředních topení, zatímco majitelé "lokálních topenišť" nikoliv. Ústředním topením vyhřívám celý dům naráz, tedy jeden komín. Nemám-li ústřední nebo etážové topení, ale lokální topeniště, topím 1) v kuchyni, 2) v obýtv. pokoji a 3) aspoň trochu v ložnici. Takže tři komíny (v nejlepším případě) nebo 3x tolik exha-lací. O kultuře bydlení nemluvě, o tom, zda "umím" s topením zacházet rovněž ne. Proč? Kukátko rovněž nepraví nic o tom, že OÚ může od těchto poplatků upustit.

Chci-li zavést topení elektrinou (nesporně ekologické), musím počítat aspoň s 50.000 Kčs investice. Nejen na zřízení přípojky na "přímotop" v elektrikařské hantýrce, ale v té sumě (v nejlepším případě a pokud technicky lze) je započítána též adaptace kotle na el. otop. O rovněž ekologickém topení plynovým či naftovým nelze mluvit, v naší situaci je to finančně absurdní (snad zatím). Takže kde máme stimulaci k používání ekologického topení? Odpovím primitivně: "Nikde!"

Další polemiky hodná věc: Obecní úřad nebude dotovat domovních odpadů. Separace je účtyhodná myšlenka. Ale v systému, vyžadovaném obecním úřadem povede k návratu k době, kdy jsem jako malý kluk každou sobotu jezdil "s popelem" na skládku. Teď to bude s plasty a jiným odpadem, kterým nechci zatížit popelnici, abych za ni tolik neplatil. Kam tedy jdeme? Kromě toho, na skládku se určitě nebude chodit pěšky s vozíkem, nýbrž s auty. Kde je ekologie? A kdo bude ze skládky odvázet separované odpady? Aspoň 7 tunová auta, menšími se to nevyplatí. A zase auta navíc, kromě pravidelných popelářských. Co na to obecní úřad? A ekologie ... ?

Tomáš Vokroj

P.S. Jakým právem si TS Řevnice diktují časový systém odvozu? Právek monopolu? Oni nám chtějí sloužit, nebo nám nezbyvá nic jiného? Kromě toho, v přechodném období (jaro-podzim) topím dřevem. Pak potřebuji odvézt 1x týdně 1 popelnici, nebudu-li separovat. V létě (budu-li separovat a tím pomáhat vyvíjet "odeur" kolem skládky z papírů třeba od masa) nepotřebuji popelnici vůbec. Pakliže TS MÚ Řevnice by měly zájem, bude navrhovaný harmonogram vypadat jinak,

nebo jich bude víc. Nápad se svozovými kartami je dobrý, ale při nepravděpodobnosti budou muset popeláři stejně ulice projet, aby viděli, kde vlastně popelnice se svozovými kartami jsou a kde ne. A dohoda s IS? Na základě jaké nabídky? Mám jezdit nebo volat do Řevnic a ponížene doufat, že mé návrhy budou akceptovány?

T.V.

Rozhovor

Série rozhovorů s dobřichovickými podnikateli dnes pokračuje krátkým povídáním s majitelem obchodu s levným textilem v Anglické ulici panem Pavlem Šarounem.

K: Co Vás přivedlo k tomuto druhu podnikání?

Š: Hlanželka. Jako prodavačka chtěla mít vlastní krámk, ale nakonec tu prodávám sam.

K: Jaký sortiment oděvů tady prodáváte?

Š: Máme zde oblečení pro muže, ženy i děti od kojeneckého věku.

K: A kvalita?

Š: Jednak jsou to věci starší, obnošené, ale máme i úplně nové oděvy. Zdrojem je převážně Německo. Snažíme se, aby naše ceny byly dostupné opravdu každému. Nabízíme i pletené výrobky místní produkce, ale jejich cena je vzhledem ke kvalitní vlně a ruční práci přeci jen vyšší.

K: Můžete nám přiblížit cenové relace?

Š: Tak například nové džíny si můžete koupit za 290 - 350 Kčs, starší již od 60 Kčs podle kvality.

K: Máte nějaké podnikatelské plány do budoucna?

Š: Zatím není nic jisté. Chtěli jsme vybudovat krámk v domku na Palackého ulici, ale prozatím z toho sešlo.

K: Děkujeme za rozhovor.

připravila M.K.

z historie

Hudební umělci v Dobřichovicích

Význačný hudební skladatel J.B.Foerster (1858-1951) se svou chotí Bertou roz. Lauterovou (1869-1936), vynikající operní primadonou (Národní divadlo v Praze, opera v Hamburku, Dvorní opera ve Vídni), představitelkou významných rolí našeho i světového operního repertoáru (Blaženka v Tajemství, Julie v Jakobínu, Anežka

ve dvou vdovách, stejně jako Uesdemona v Othellovi, Tařana v Evženu Oněginovi, Elsa v Lohengrinovi, Pamina v Kouzelné flétně nebo Carmen), najali si přibližně před 100 lety k zotavení byt v Dobřichovicích.

J.Ü.Foerster o tom píše: "Na jaře odhodlali jsme se s paní na radu lékařskou najmouti v Dobřichovicích vlnidný pokoj a zde dokončil jsem partituru i vypracoval klavírní úpravu (opery Debora-pozn.M.H.), ačkoliiv jsem byl stejně jako moje paní vázán povinnostmi téměř po celý den v Praze. Ty jarní večery byly tak úžasně krásné. Bydliili jsme v prvním patře,v pokoji s malým balkonem, s něhož bylo viděti přes stříbrný meandr Berounky na zvlíněné linie pahorkovitého levého břehu. Dům stojí v zahradě pěkně založené a pilně pěstované; ničím nerušené ticho je plno míru, vzduch čistý a nasycen vůni a vláhou; srdce zná jen lásku a duše je obrácena k Bohu."

O pobytu Bohumila Benoniho (1862-1942) v Dobřichovicích bylo již psáno v předešlých ročnících Kukátka. Chtěla bych jen připojit vzpomínku Hanuše Jelinka (1878-1944), básníka, překladatele a diplomata a v soukromém životě zetě Aloise Jiráska, vzpomínku pravděpodobně z přelomu století:

"Kromě toho podnikali jsme zájezdy za Jaroslavem Vlčkem a manžely Benoniiovými do Dobřichovic..... Fani Benoniiová (1868-1922) byla mi milá pro svou přirozenou upřímnost krevnaté temperamentní ženy, která měla veliký herecký fond, třebaže ji chyběla jemná kultivovanost Hany Kvapilové. Velmi rád jsem měl Bohumila Benoniho pro jeho mužnou otevřenost a předevsím pro jeho pěvecké umění. Měl překrásný baryton tak lahodného timbru, že jsem se už nikdy potom s takovým nesetkal. Benoni, který byl svým vzděláním agronom, měl tenkrát v Dobřichovicích vilu, či chcete-li statek o výměře asi sto měr. Jednoho letního večera vedl mne do poří, aby se mi pochlu-bil svým hospodářstvím. Ukazoval mi s hrdým uspokojením svá pole, na nichž rostla pšenice jako břeh a řekl mi: "Nu, není to krásné procházet se tady po svých pozemcích a pak si večer zajet do Prahy zazpívat Přemysla?" ...

O pobytu Hilberta (vlastně Jana) Vávry (1888-1950) vám z vyprávění svých příbuzných. Tento přední barytonista Národního divadla - vynikající představitel Dona Givanniho a Evžena Oněgina i některých Smetanových hrdinů (Kalina, Tomáš), později profesor pražské konzervatoře (soukromě byl učitelem svatoznámé Jarmily Novové), obýval vilu čp. 167, nyní ulice K tenisu.

Strýc Hilberta Vávry Antonín Vávra (1847-1932) slavný Smetanův Jeník, Dalibor, Ladislav Podhášský, Štáhlav nebo Lukáš, stejně jako

vynikající Logengrin, Florestan ve Fideliovi nebo Don Octavio v Donu Giovannim dokonce v Dobřichovicích zemřel.

Literatura: J.B.Foerster - Poutníkovy cesty I, Aventinum 1932, str.134

H.Jelínek-Zahučaly lesy, Fr.Borový 1947, str.287 a 288

Národní divadlo a jeho předchůdci, Academia 1988, str.104, 546-549

Ing. Mírka Havlíková - Solnařová

O síni tradic poněkud netradiční

Pravděpodobně jako jediný občan Dobřichovic, ale dost možná i jako jediný příslušník bývalé světové socialistické soustavy, jsem byl až donedávna držitelem vlastní síně tradic. Zřídil jsem si ji na sklonku sedmdesátých let v době, kdy zřizování síni tradic vrcholilo. Z televizního zpravodajství i denního tisku jsem tehdy získal dojem, že žádný vojenský útvar, škola, tělovýchovná jednota, společenská organizace a oddíl pionýrů se bez síně tradic neobejdou. Síně tradic dodávaly slavnostní lesk významným aktům, jejich hesla a socialisticky realistická vyobrazení vybízely k napodobení revolučních činů minulosti, jejich zástavy a standarty odhodlaně vlály a za dveřmi bylo cítit příchod lepších zítřků, jen jen vejít! Přišlo mi líto, že by o tuto atrakci měli přijít občané, kteří jsou v organizaci, která žádnou vlastní síň tradic nevládní. Mezi svými přáteli jsem proto rozvinul akci "Síň tradic do každé domácnosti!", která se však nesečkala s velkým pochopením. Já sám jsem měl s realizací tohoto záměru značné potíže, neboť manželka návrh přestavby parádního pokoje na síň tradic rázně odmítla a jen stěží se mi podařilo získat její souhlas s vybudováním síně tradic v předsíni.

Protože naše rodina žádná velké revoluční tradice nemá a také o jejích lepších zítřcích jsem měl (a mám) jisté pochybnosti, zaměřil jsem exponáty předsíňe převážně na příspěvek rodiny k ekonomické soutěži socialistického tábora se Spojenými státy. Přesvědčivé dokazovaly, že naše rodina v řadě významných odvětví již Spojené státy nejen dohonila, ale i předhonila. Dokumentoval to např. diagram udávající časovou závislost počtu ešusů připadajících na jednoho člena naší rodiny a jednoho obyvatele USA: zatímco u nás byla příslušná křivka rostoucí a v roce 1989 dosáhla hodnoty 3,33 (jsme tři a měli jsme tehdy deset ešusů), u Spojených států měla trvale kle-

sející charakter hluboko pod hodnotou 1,00. Z grafu ovšem nebylo zcela zřejmé, zda u Spojených států tato křivka klesala proto, že vzrůstal počet obyvatel, kteří si koupí ešusu nemohli dovolit, anebo počet milionářů, kteří se spíše zajímali o stříbrné stoliční náčiní než o ešusy.

Síň tradic v naší předsíni sehrála významnou úlohu v ideovém růstu mých přátel a známých: nejedem se z předsíňe vypotácel zcela převychován a kolega J.K., když se seznámil s exponátem zobrazujícím mladého Kim Ir Sena, kterak - co žabí muž - potápí americkou ponorku, začal šetrit na skafandr. Mnozí návštěvníci se dokonce stali nadšenými propagátory nejen síni, ale i domů, měst, krajů, států a kontinentů tradic, o umělých družicích tradic nemluvě.

Po listopadu 1989 se časy změnily a Spojené státy s naší rodinou dosoutěžily. Národ se dal na podnikání, kriminalitu a kupónovou privatizaci a na slavných tradicích mu moc nesejde, Síň tradic dosloužila, a tak jsem ji zrušil. Bez síni tradic se zcela jistě obejdeme; hlavně aby nám zůstaly nějaké ty tradice!

HgS

KULTURA

Evropě dveře dokofán

Před pěti lety vznikl pozoruhodný Het Residentie Jeugdorkest se sídlem v Den Haagu, orchestr klasického obsazení s věkovým rozpětím hráčů mezi deseti a dvaceti lety. Členové orchestru získávají jedinečnou možnost osvojit si v tak nízkém věku bohatý orchestrální repertoár soudobý i klasický jako orchestrální hráči i jako sólisté. Orchestr pořádá každý rok kolem svatoodušních svátků studijní weekend, jednu nebo dvakrát do roka vystupuje na veřejném koncertě a mimo to koncertuje v domovech důchodců v Den Haagu a okolí. Letos se poprvé vydal na zahraniční turné a za jeho cíl zvolil Československo. Hostitelem se stal dětský pěvecký sbor Mladost při UVD, a.s. Členové orchestru bydleli o velikonočním týdnu (od 17. do 25.dubna) v rodinách dětí ze souboru Mladost v Dobřichovicích a okolních obcích a absolvovali bohatý kulturní program.

V sobotu 19.4. se hosté i hostitelé představili veřejnosti v sále Dobřichovické sokolovny. Dětský pěvecký sbor Mladost a jeho přípravné oddělení zde vystoupily pod taktovkou pani Mgr.V.Petákové a pana PhDr.J.Dostalíka. Het Residentie Jeugdorkest s panem Joepem Annegar-nem za dirigentským pultem a sólisty flétnistou Wimem Zwartem, studentem elektrotechniky na Technické universitě v Delftu, a hráčkou na harfu Lucii Wisseovou, posluchačkou konzervatoře v Rotterdamu,

Kuřátke 15

Kuřátke 14

provedl díla nizozemských skladatelů Jurriaana Andriessena a Rudolfa Koumanse a Koncert pro flétnu, harfu a orchestr C dur Wolfganga Amadea Mozarta /K.s. 299) z r. 1778, nastudovaný speciálně pro česko-slovenské turné. Brilantním výkonům obou těles tleskalo kolem dvou set posluchačů.

H.Č. a L.P.

Společnost Dobřichovice uspořádala o letošních velikonočních dva pořady, které označila za dobročinné a z jejich výtěžku přispěla do fondu zřízeného na opravu místních památek, zejména pak plastiky sv. Jana Nepomuckého u zámku.

Pod stejným názvem jako loni, ale s pozměněným obsahem a v komornějším obsazení, mohli diváci shlédnout na Bílou sobotu v malém sále osvětové besedy pořad Aleny Šarounové Velký pátek Karla Čapka.

Jednoduchými prostředky - jediným lidským hlasem, dobře vybranou reprodukcovanou hudbou a působením diváků soustředila skutečně na to toho, že se pozornost nemnohých diváků soustředila skutečně na to nejpodstatnější: kontrast mezi Slovem a slovem, Biblí kralickou a Čapkovými Apokryfy. Třicetvrtéhodinový pořad inspiroval k zamýšlení, ale i k povzdechu: Jak velké a opravdové je naše úsilí o dokonalost, když už několik tisíc let opakujeme stále tytéž chyby?!

Druhý pořad v neděli 19.4. nesl název Velikonoční zpívání a se soubory Ludus musicus a Ludulus musiculus jej nastudoval František Běhounek. Zazněla v něm hudba od středověku po období baroka, přirozeně se dostalo i na lidové písničky. Dlužno dodat, že v zajímavé instrumentaci a v půvabném provedení vzájemně se prolínajících souborů (což mimochodem působilo naprosto přirozeně a věrohodně). K celkové pohodě přispěla i výzdoba sálu, o kterou se postaraly děti ZŠ Dobřichovice a také p. Petr Musil. Návštěvníci měli možnost prohlédnout si ojedinelý soubor jeho drátenických kraslic. Do fondu na opravu sochy sv. Jana Nepomuckého věnovala Společnost Dobřichovice z výtěžku obou pořadů 555 korun. Jak účinkujícím (kteří vystoupili bez nároku na honorář), tak ostatním, kteří jakkoli přispěli ke zdaru tohoto podniku, buď peněžním darem, či prací vlastních rukou, patří upřímný dík.

J. a J. Matlovi

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV PhM západ 14.3.1985 a registr. pod č. 321002585, nová registr. č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobřichovice. Řídí redakční rada ve složení: Doc. E. Calda, PhDr. V. Czumalo, ing. V. Dyk, ing. D. Havlík, ing. M. Kadlecová, PhDr. J. Matl, ing. O. Němec (odp. red.), ing. J. Simandl, PhDr. A. Šarounová, Redakce: ing. O. Němec, M. Němcová, Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 2 Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 22.4.1992, uzávěrka příšt. č. 17.5.92. Adresa: UVD Dobřichovice, redakce čas. Kukátko, 252 29 Dobřichovice